

rier, som kunne trives herhjemme. Derfor have de netop ogsaa en lavere Udgift paa dette Omraade. Jeg vil fastholde, at de Udgifter, de udenlandske Fabrikker have til at raffinere Sukkeret og til at transportere det, ere højest $3\frac{1}{4}$ Øre plus Told, det vil altsaa sige i alt $8\frac{1}{4}$ Øre; og det er altsaa omtrent 1 Øre mindre end det, det ærede Medlem kom til.

Naar Sukkerfabrikkerne i den sidste Tid have udnyttet $9\frac{1}{3}$ Øre fuldt ud, have de altsaa været 1 Øre over Verdensprisen. Men det er der, den ærede Ordfører ikke vil hen, thi i samme Øjeblik han maa erkende, at De danske Sukkerfabrikker holde Prisen 1 Øre over Verdensmarkedet, er han ogsaa overbevist om, at de eksistere i Kraft af et Monopol, og at de i Virkeligheden ikke behøve slavisk at følge de udenlandske Markedspriser, de kunne gaa godt indtil 1 Øre op over den Pris. I de sidste 4 Uger have de endog haft en Overpris af 1,35 Øre, men det viste sig, at saa højt kunde de ikke gaa i Længden, idet der i de sidste Dage er begyndt at gaa en hel Del tysk Sukker ind over Grænsen, navnlig i den sydlige og vestlige Del af Jylland. Jeg fremhæver dette for at vise, at der i Virkeligheden eksisterer et Monopol, og den ærede Ordfører, der har ofret saa meget Arbejde paa dette Afsnit af sin Betænkning, vil ikke kunne fastholde de Tal, han har opstillet her, og som han bagefter har lagt til Grund for de Tabeller, der skulle angive Beskyttelsen. Disse Tabeller maa blive misvisende, fordi hans Tal vedrørende Raffinaderiudgifterne ere misvisende.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Sukkerfabrikkerne vil jeg sige til den ærede Ordfører, at saa længe han fastholder disse fantastiske Tal for Overtagelsen af Sukkerfabrikkerne, er al Diskussion unyttig eller umulig. Jeg vil derfor heller ikke komme dybt ind paa dette Afsnit. Jeg har jo sagt i Gaar, at naar der skal være Tale om at betale 45 Mill. Kr. for Statens Overtagelse af Sukkerfabrikkerne, vil jeg ikke være med til at stemme for en saadan Overtagelse, da jeg anser det for en ganske urimelig Pris. Og jeg har i saa Henseende forskellige gode Autoriteter at holde mig til. Jeg har først og fremmest Fabrikernes egen Vurdering af deres Ejendomme, af deres Fabrikker, Raffinaderier etc. Den er paa $21\frac{1}{2}$ Mill. Kr. plus Nykøbing paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., det er 24 Mill. Kr. Jeg har Horwitz' Aktietabeller, hvor de ere opførte til knap $22\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Ordførerens

egen Opgørelse er 27,8 Mill. Kr. Det var de virkelige Værdier, Selskabet skulde have. Og endelig har Professor Birck skrevet det i denne Bog, som er udført paa neutralt Grundlag — det kan intet Menneske bestride —, han har villet skrive rent objektivt Sukkerets Historie. Det er anerkendt, selv om det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i Dag i en højt overlegen Tone vilde angribe denne Bog. Man slaar imidlertid ikke Professor Birck til Jorden med den Slags Talemaader, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds brugte. Og jeg vil gøre opmærksom paa, hvad Professor Birck siger her om Fabrikernes Status for Regnskabsaaret 1908. Der balancere Aktiver og Passiver med 39,4 Mill. Kr., det er $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre, end de balancere med nu. Han siger om disse $39\frac{1}{2}$ Mill. Kr.: „Af de $39\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Selskabets Aktiver andrage, svare 9 Mill. Kr. til Gæld, 5 Millioner ere udbetalte, og tilbage ere de $25\frac{1}{2}$ Million, alt forudsat, at hvert eneste Aktiv er pari værd! Selskabet har imidlertid ikke afskrevet videre paa Anlægene, men til Gængæld afholdt nogle Forbedringer og Erstatningsanlæg under Driftens Udgifter. Amortisationsfondens $5\frac{1}{2}$ Million er da ganske vist passende Erstatning for de svage Afskrivninger; men i saa Fald er den kun et Posteringsaktiv, hvorefter Fabrikkerne kun eje Netto $25\frac{1}{2} \div 5\frac{1}{2} = 20$ Millioner eller ca. 2 Gange Kapitalen“ — som den Gang var 10 Millioner — „herfra skal yderligere drages Prisdifferencefondens Million.“ Det vil sige, at han anslaaer paa dette Tidspunkt Foreningens Aktiver til 19 Mill. Kr., og han siger saa længere nede: „En Kurs over 180 er muligvis begrundet i Udbyttet, neppe i de forhaandenværende Værdier“, og han gør udtrykkelig opmærksom paa, at de Fabrikker, som ere anlagte i Halvfjerdserne, og særlig Assens- og Odensefabrikken, i Henseende til Teknik ikke staa paa Højde med de store Sukkerfabrikker, hvad ogsaa det lave Sukkerrendement udviser. Jeg trøster mig til, at denne solide Vurdering af Selskabets Aktiver af en Mand, der har sat sig fuldstændig ind i alle Sager, er en Vurdering, som ikke kan omstødes ved et Vindpust, og den ærede Ordfører kan heller ikke omstøde den med de Tal, han har fremført.

Professor Birck har altsaa her faktisk anslaaet Selskabets Værdier til omtrent en Snes Mill. Kr., og deri er indbefattet den Værdiforøgelse, som den eksisterende Toldbeskyttelse giver Fabrikkerne. Jeg vil